

சத்தியவேத

பாதுகாவலன்

"கர்த்தர் நகரத்தைக் காக்காவிட்டால் அதைக்காக்கிறவன் கண்மீழ்ப்பது வீண்"

ஆழ்ந்த விசுவாசமும் உட்செறிந்த
தூயவாழ்வுமே
திருச்சபையின் அத்தியாவசிய தேவைகள்

-பரி. தந்தை

சென்ற மாதம் 22-ம் திகதி வத்திக்கானில் யாத்திரிகருக்கு அளித்த பகிரங்கப் பேட்டியில் பரி. தந்தை 6-வது சின்னப்ப பாப்பாசர் இன்றைய நாட்களில் திருச்சபை அவசியம் தேவைப்படுவது யாது எனக்கேட்டு, யாத்திரிகர் மனதில் சிந்தனையை எழுப்பி, தாமே விடையையும் அளித்தருளினார். ஆழ்ந்த விசுவாசமும் உட்செறிந்த தூயவாழ்வுமே இன்றைய நாட்களில் திருச்சபைக்குரிய அதி அவசிய தேவைகளென பரிசுத்தந்தை கருதுகின்றார். உலகமெங்கும்போய் தமது சிவீசேஷத்தைப் போதிக்கத் திருச்சபைக்குக் கிறிஸ்துநாதர் கட்டளையிட்டு, உலகம் முடியும் வரையும் தாம் திருச்சபையுடனிருந்து அதற்கு ஏற்படக்கூடிய சகலபொல்லாங்குகளிலுமிருந்து அதைக்காத்தருள வாக்குப்பண்ணியிருக்கிறார். கிறிஸ்துநாதர் கொடுத்த கட்டளையில் பிரமாணிக்கமும் அவரது வாக்குறுதியில் முழுவிசுவாசமும் உடையவர்களாக நாமிருக்கவேண்டும். திருச்சபை ஒவ்வொரு

வொரு வினாடியும் உலக சமூகத்துடன் தொடர்புகொண்டதாயிருக்கின்றது. இன்றைய சமூகாயத்தின் நிலைமையும் அதில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களும் திருச்சபைக்குரிய தேவைகளை அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றன. இன்றைய உலகின் சமூகநாதரின் சிவீசேஷத்தைப் போதிப்பது இலகுவான காரியமில்லை. ஆயினும், அவர் இட்ட போதனையில் விசுவாசமும், அளித்த வாக்குறுதியில் நம்பிக்கையுடைய வராய் எமக்குத் தேவனிட்டிருக்கும் கட்டளையைச் செய்து முடிப்பது அவசியம், அதற்கு உகந்த உட்செறிந்த

தூயவாழ்வும் மிக அவசியமாகும். திருச்சபையானது கிறிஸ்துநாதரின் மறை உடலாயிருப்பதன் தன்மையை விசுவாசிகள் நன்கு விளங்கி அந்நிலைமைக்கு ஏற்ற உட்செறிந்த தூயவாழ்வினராய் விளங்கவேண்டும். 2-ம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் பயனாக விசுவாசிகள் தமது எண்ணங்களினாலும், செயல்களினாலும், ஆன்ம பலம் கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர். இந்த ஆற்றல் மேலும் வளர்ச்சியுற்ற நாம் உதவவேண்டும். அன்பு நிறைந்த உட்செறிவுற்ற வாழ்வு இன்று திருச்சபைக்கு மிகவும் அவசியமாகின்றது.

ஆட்சேபத்துக்குரிய
சமய வினாவிடை நூலுக்கு
வத்திக்கானின் தடை

வத்திக்கான் ஏது கருமத்தையும் அவசரப்பட்டு செய்வதில்லை என்பது யாவரும் நன்கு அறிந்த விஷயம். அதற்கு இணங்கவே ஒல்லாந்துதேச சமயப்பரிபாலனத்திலும் அது நடந்து வருகின்றது. சமீபகாலத்தில் ஒல்லாந்து தேசத்தில் இருமறைமாவட்டங்களில் பாரம்பரிய கத்தோலிக்க போதனைகளில் மனத்தளர்வு ஏற்படக்கூடிய முறையில் ஒரு புதிய மாணவ சமயநூல் முன்னேற்ற தீவிர உணர்ச்சியின் பயனில் அப்பிரிவு ஆயர்களினாலும் அனுமதிக்கப்பட்டு பள்ளிக்கூடங்களில்

உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தது. அந்நூலில் ஆட்சேபத்துக்குரிய குறிப்புகளில் பாப்பாசரின் வழுவாவாமும் ஒன்றாகும். ஆட்சேபத்துக்குரியவற்றை நீக்கிவிடுமாறு பல மாதங்களாகச் செய்து வந்துள்ள விண்ணப்பங்கள் புலநியாயங்களும் காட்டப்பட்டு செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காகவே ஆயின-ஆகவே, மேலும் விசுவாச தளர்ச்சி ஏற்படாதிருக்க இந்த சமய பாடவினாவிடையின் உபயோகத்துக்கு அண்மையில் வத்திக்கானால் தடைவிதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கத்தோலிக்க அச்சுச்சாலையின்
வெள்ளி யூபிலி

சிலாப கத்தோலிக்க மேற்பிராசனத்தினால் நடப்பிக்கப்படும் புனித பேதுரு கைத்தொழிற் பயிற்சிச்சாலையின் பகுதியாகிய அச்சுஇயந்திரவேலை நிலையம் தனது வெள்ளியூபிலியைச் சென்ற வாரம் கொண்டாடியபோது சிலாப மேற்பிராசன துணை ஆயர் பிராங்க் மார்க்கஸ் பெர்ணாந்து அடிகளார் அச்சுலையில் பயிற்றப்பட்ட இருநூறு பேருக்கு மேற்பட்டவர் திவின் பல பாகங்களிலும் அச்சுத்தொழிலை உத்தம கத்தோலிக்கருக்குடைய சிலாப

விசுவாசத்துடனும் சுயநாட்டுப்பற்றுடனும் ஆற்றி இந்நாட்டுக்குத் தொண்டுசெய்ய உதவிய தேவனுக்குத் துதி செலுத்தினார். நிறுவனத்தின் இன்றைய தலைவர் வண. லூசியன் பெர்ணாந்து சுவாமியார் இக்காலத்தில் அத்தகைய பயிற்சிச்சாலையை நடத்துவதில் பெரும் கஷ்டங்கள் இருப்பினும் உத்தம கத்தோலிக்கரால் ஆற்றப்படும் அச்சுஇயந்திர சேவையால் வரும் ஆன்மநன்மைகள் மனதுக்கு ஆறுதலைத் தருவார் டக்ரர் பிஷ்பர் அவர்

உயிர்த்த ஞாயிறுவுக்கு
நிரந்தரமான தேதியா?

2-ம் வத்திக்கான் சங்கம் உயிர்த்த ஞாயிறுவுக்கு ஒரு நிரந்தரமான தேதி குறிப்பது பற்றி விவாதித்து மறுகிறீஸ்தவ சபைகளிடையே இது பற்றி ஒற்றுமை ஏற்படுமாயின் அதற்கு இணங்கவிருப்பம் தெரிவித்திருப்பது யாவரும் அறிந்த விஷயமாகும். மறுகிறீஸ்தவ சபைகளிடையே இதுபற்றி ஒற்றுமை விரைவில் ஏற்படுமென நம்பத்தக்க செய்திகள்

கூறுகின்றன. அகில உலக கிறிஸ்தவசபைகள் நோர்விச்சு நகரில் இவ்வாங்கூட இருக்கின்றனவென்றும், சித்திரை மாதம் வரும் 2-ம் சனிவாரத்தின் பின்வரும் ஞாயிறுதினமே உயிர்த்த ஞாயிறுவாக ஏற்றுக்கொள்ள பெரும்பான்மையினர் விரும்புகின்றனென்றும், இக்கருமம் இக்கூட்டத்தில் முடிவுசெய்யப்படுமெனவும் அச்செய்திகள் எடுத்துரைக்கின்றன,

"அவஸ்தை"ச்
சடங்கில்
சில மாற்றங்கள்

அவஸ்தைச்சடங்கு என்றவுடனே இயற்கையாகவே வியாதிஸ்தருக்கு ஏற்படும் திகிலை ஓளவு தணிக்கத்தக்க முறையில் இந்த இறுதித் தேவதீவிய அனுமானம் புதிய மாற்றங்களுடன் திருச்சபையில் விரைவில் இடம்பெறுமென நம்பப்படுகின்றது. திருவழிபாட்டுமுறைத் திருத்தக் குழுவின் ஓர் அங்கத்தவரான ஜேர்மனி தேசக் குருவானவர் பல்தசார் அடிகளார் அண்மையில் இதை வெளியிட்டிருக்கின்றார். முன்னாளில் பஞ்சேந்திரியங்கள் திருத்தைலத்தினால் பூசப்பட்டுச் செபிக்கப்பட்ட தற்குப் பதிலாக வியாதிஸ்தரின் நெற்றியில் மாத்திரம் பூசதலும், குருவானவர் தன்காங்களை வியாதிஸ்தரின் தலையில் வைத்து செபிக்கலும் முக்கிய மாற்றங்களாகும். இச்சடங்கு திருப்பலியின் ஒரு பகுதியாகவும், ஆலயத்தில் வியாதிஸ்தர் சமூகத்தினருக்கும் அன்றேல் இல்லங்களிலும் நடைபெறலாம். புத்திவிபரம் அறிந்த சிறுபிள்ளைகளும் இதைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். கடுமையான வியாதி யிருப்பவர்களுக்கு சற்பிரசாதம் கொடுக்கு முன் இச்சடங்கு செய்யப்படலாம்.

கத். திருச்சபை
இன்னும்
சேராதிருப்பதேனோ?

உலக கிறிஸ்தவ சபைகளின் சங்க முன்னாள் செயலாளர் இவ்வாண்டு இறுதியில் தமது பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெறுமுன் கிறிஸ்தவ ஒற்றுமை இயக்கத்தைப்பற்றியும் தமது சங்கத்தில் கத்தோலிக்கசபை இன்னும் சேராதிருப்பதன் காரணம் பற்றியும் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் கூறியிருக்கிறார். ஒற்றுமை இயக்கம் தன் நோக்கத்தில் பூரண வெற்றிகாண்பதற்கு மேலும் சிலகாலம் அவசியமென்றும், பல நூற்றாண்டுகளின் பகைமையும் ஐயுறவும் வத்திக்கான் சங்கத்தின் பின்புத்தாண்டுகளில் ஒதுக்கப்படுவது சாத்தியமல்லவென்றும் விளக்கியிருக்கின்றார். எனினும் இச்சிறுகால எல்லையுள் ஆச்சரியத்துக்குரிய முன்னேற்றங்கள் காணப்பட்டிருப்பது மிகவிரைவில் பூரண ஐக்கியம் ஏற்படுமென்பதற்கு நல்ல அறிகுறியென்றும் அவர் கூறினார். அவரது சங்கத்துக்கும் கத். திருச்சபைக்கும் இன்றுள்ள ஒற்றுமை நிலைமையை சிறந்த ஒத்துழைப்பு நிலைமை என்றும், ஆயினும் கத்தோலிக்கர் பூரண அங்கத்துவத்துடன் இன்னும் உத்தரவாதிகளாக வில்லை யெனவும் கூறினார்.

கிறிஸ்தவ ஐக்கிய முதல்வர்
லோட் பிஷ்பர்

கன்ரார்ப்ரி முன்னாள் அங்கிளிக்கன்சபை அதிமேற்பிராணியாரான லோட் பிஷ்பர் அவர்களின் ஆன்ம சார்த்திக்காகப் பெர்மிங்காம் நகரில் நடைபெற்ற குருமார் மகாநாட்டின் முடிவுகள் பூசையிலே கருதினால் ஹீனன் ஆண்டகை செயல்கள் செய்து ஒப்புக் கொடுத்தார். முந்திய வியாழக்கிழமை தமது 85 ஆம் வயதில் காலஞ்சென்ற டக்ரர் பிஷ்பரைப் பற்றி அவ்வேளை கருதினால் ஆண்டகை பேசியது வருமாறு:

களே ஏனெனில், மிகுந்த திடதையத்துடன் தமது சுயஆரம்பமாக அருளப்பாப்பானவரைச் சந்திக்கத் தாம் அழைக்கப்படவேண்டுமென அவர் தாமாகவே முந்தக்கேட்டுக்கொண்டார். அக்காலத்திலே புரொட்டஸ்தாந்தரிடையே எழுந்த குரோத எழுச்சிகளை அவர் அணிகரமாக எதிர்த்து நின்று வெற்றிகண்டார். 1960 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் அவர் அருளப்பாப்பானவரைச் சந்தித்தார். இந்தச் சந்திப்பு சிறந்த அனுபவத்தை அளிக்கவே, அவரிடமாகவந்த கன்ரார்ப்ரி அதிமேற்பிராணியாரான டக்ரர் ரூம்சே அவர்கள் முன்னிலும் அதிகம் இதய பூர்வமாகச் சின்னப்ப பாப்பாசரைச் சந்திக்க வழிதிறந்துவிட்டது.

உலகைச் சீர்திருத்துவோம் என்றான் சீர்திருத்தவாதி. உன்னை நீ சீர்திருத்து; என்னை நான் சீர்திருத்துகிறேன்; உலகம் தானாகச் சீர்திருந்திவிடும் என்றா துறவி.

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

மனதில் ஊறும் நஞ்சு

காற்று அசுத்தப்படுத்தப்படுவதால் மக்களுக்குவிளையும் தீங்குகளை நாம் அறிவோம். அணுக்குண்டின் நச்சுக்காற்று மட்டும் அன்று, புகை போக்கிகளிலும், தொழிற்சாலைகளிலும் இருந்து தெளிவரும் நச்சுவாயுக்கள்கூட எத்தனையோ நகரங்களில் மக்கள் உடல்நலனுக்கு ஊறுசெய்கின்றன எனக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

காற்றிலுள்ள அசுத்தம் சூழலைக் கெடுப்பது போலவே இன்னொருவிதமான நச்சுத்தன்மையும் உண்டு. இங்கு மக்களின் மனதில் அந்த அசுத்தமும் நச்சுத்தன்மையும் ஊட்டப்படுகிறது. அதனால் அவர்களின் ஆத்தமங்களுக்கு ஊறு நேர்கின்றது. உண்மையும் நன்மையும் பொருந்திய மனித இலட்சியங்களை, அவர்கள் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களை விகாரப்படுத்திக்காட்டும் சாதனங்களுக்குக் குறைவில்லை. உலகில் நடக்கும் முறைகேடுகளுக்கெல்லாம் கொட்டை எழுத்துக்களில் பத்திரிகைகளில் வெளிவருகின்றன. மனிதர்களின் தூர்நடத்தைகள் எந்த மூலைமுடுக்கிலும் இருப்பதை விட்டு எல்லாவிதமான தொடர்பு சாதனங்களின் மூலமும் பரப்பப்பட்டு இளைஞர், வயோதிகள், மனமாசற்றவர், சிழ்மக்கள் அனைவரின் உள்ளங்களிலும் ஊறி அவர்களின் எண்ணங்களையும் செயல்களையும் பர்த்திக்கின்றன. இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுபவர் இளைஞரே. முதிர்ச்சியடையாதவர்களும் உறுதியற்றவர்களும் தம்மையறியாமலே இவ்வலையில் வீழ்ந்துவிடுகின்றனர். தீய காரியங்களுக்கு மெருகொடுத்துக் காட்டப்படுவதால் அவை அத்தியாவசியமானவை அல்லது தம் வாழ்க்கைக்கு இன்பத்தைக் கொண்டுவருபவை என எண்ணிவிடுகின்றார்கள்.

இந்தப் பகிரங்க ஒழுக்கக் குறைவை “இவ்வுலகத்தின் மனப்பான்மை” என வேதாசிரமம் கண்டிக்கின்றது. இவ்வுலக மனப்பான்மைக்குக் காரணகர்த்தா பொய்யின் தந்தையாகிய பசாசுதான். நாம் இயல்பாகவே சீராகத்தையும், செளகரியத்தையும் நாடுபவர்கள். ஒழுத்தலையும் கடின வாழ்வையும் விரும்பாதவர்கள். இந்தத்தன்மையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டே பசாசு தந்திரமாக வேலைசெய்கின்றது. மனம் போன படியெல்லாம் நடப்பதுதான் சுதந்திரமென்றும், நடப்பதையெல்லாம் ஊருக்கு அறிவிப்பதுதான் பேச்சுச் சுதந்திரமென்றும், மனிதவாழ்வின் தவறுகளைச் சுவையான செய்திகளென்றும் நம்பச்செய்கிறது.

இவ்வாறு பொதுமக்களின் மனதைக் களங்கப்படுத்தும் காரியங்களை எம்மைச் சுற்றிவர எங்கும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பத்திரிகைச்செய்திகளிலும், திரைப்படங்களிலும் நாம் காணும் பல அம்சங்கள் இதற்கு ஏதுவாயிருக்கின்றன. அவை சனங்களைக் கவருவதற்காகக் கையாளும் உபாயங்கள், எப்போதும் தீங்கற்றவை என்று சொல்லமுடியாது. பரபரப்பான செய்திகள், பகட்டான விளம்பரங்கள், சுவையான சில கதைகள், காட்சிகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி தீங்கற்றவையாக இருந்தபோதிலும், அவற்றையே தொடர்ந்து படிக்கும் ஒருவருக்கு இவ்வுலக மனப்பான்மையை அவை ஏற்படுத்தத் தவறுவதில்லை. இதன் காரணமாக மக்களின் இலட்சியங்கள், சமயப்பற்று ஆகியவை மழுங்கிப்போய் விடுகின்றன.

மருந்து விற்பவர்கள் ஒவ்வொரு மருந்துக்கும் பெயர் ஒட்டாமல் விடுவதில்லை உட்கொள்ளக் கூடாதவை, நச்சுத்தன்மை உடையவை எவையெனத் தெளிவாக வெளியில் எழுதி ஒட்டப்பட்டிருக்கும் ஆனால், அச்சில் வெளிவரும், அல்லது திரையில் காட்டப்படும் காரியங்களுக்கு அத்தகைய எச்சரிக்கை ஒன்றும் இல்லை. நாட்டில் அவை எங்கும் பரந்து கிடக்கின்றன. இவற்றைத் தடைசெய்வது கடினம். ஆனால் கத்தோலிக்கர் தம்மால் ஒன்றும் முடியாது என வாளா இருப்பது தவறு. கிறிஸ்தவ சிந்தனை நிறைந்த இலக்கியங்களைப் பரப்புவதற்குத் தம்மாலானமட்டுமே முயலவேண்டும். மதச்சார்பற்ற காரியங்களிலும் கிறிஸ்தவ பண்பாடும், ஒழுக்கமும் விளங்குமாறு செய்யவேண்டும். அத்துடன் தம்மாலான வரை நல்ல இலட்சியங்களையும், நன்மையான பண்புகளையும் பிறர் அடைவதற்கு வழிகாட்டவும் வேண்டும்.

மூன்றாவது உலகயுத்தம் இனி வரப்போவதில்லை. அது ஏற்கனவே வந்துவிட்டது. மக்கள் வேகமாகத் தங்கள் அழிவைத் தேடிக்கொள்கிறார்கள்.

பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களே!

கல்வித்துறையில் பலபுரட்சி கரமான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வரும் காலம்தான். தொழிற் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வரவேற்கத்தக்கதே. பிள்ளைகள் பள்ளி புதும்வயது உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. எது எப்படியிருந்தும் இளைஞர்களிடையே ஒழுக்கமும், கட்டுப்பாடும் அருகிவருகின்றதென்பதைக் கட்டிடகால நிகழ்ச்சிகள் உணர்த்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், பொறுப்புள்ள தலைவர்கள் தினமும் இதைப் பற்றிச் சுட்டிக்காட்டிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். இத்தச்சு முழுகியில், “கற்றுக்கொடுக்க ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள்; வேலைகொடுக்க அரசாங்கம் இருக்கின்றது” என்ற மனப்பான்மையை விட்டொழித்து, பெற்றோர்கள் விட்டில் தாங்களும் ஆசிரியர்களாக மாறிக் கடமையாற்ற வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது.

இறபொட் பிரவுனிங் என்ற ஆங்கிலக் கவிஞருடைய வாழ்க்கையிலிருந்து ஒரு சுவையான செய்தி கிடைக்கின்றது. இத்தக்க கவிஞருடைய தந்தை ஒரு நாள், கோமரி என்ற பெரும் காவியத்தைப் படித்துக்கொண்டிருந்தார். “அப்பா நீங்கள் என்ன படிக்கிறீர்கள்?” என்று வினாவினான், “வயது நிரம்பாத பிரவுனிங், “டிரோய் (Troy) என்ற நகரை எப்படிக்கொண்ட பற்றினார்கள் என்பதைப் பற்றிப் படிக்கிறேன் மகனே” இது தந்தையின் பதில். பிரவுனிங் விட்டபாடினான். “டிரோய் என்றால் என்னப்பா?” “அது ஒரு நகரம் சரி ஒடிப்போய் சி னியாடு” என்று நாங்கள் சொல்லியிருப்போம். ஆனால் பிரவுனிங்கின் தந்தை வித்தியாசமானவர். உடனே அந்த அறையிலிருந்து நகராவிகளும் மேசைகளும் “டிரோய்” நகரமாக மாறியது. பெரிய நகராவியில் இறபொட் அமர்த்தப்பட்டான். “இதோ பார், இந்த நகரத்தின் இராசா நீதான். அதோ, அந்தச் சிறிய நகராவியின் கிழ்தூங்குகிறாளே யூனை, அவள்தான் கெலன். வெளியே நமது தோட்டத்தில் உலாவும் சாய்கள்தான் எதிரிகள். இந்த அழகான யூனையைப் பிடிக்கத் தருணம்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. கெலன்-டிரோய் கதையை அப்படியே படம்பிடித்தக் காட்டி விட்டார், அந்த ஆசிரியத் தந்தை. பின்பு பெரியவனாகிய இறபொட்டுக்கு அவரது தந்தை இலியாட்டின் மொழி பெயர்ப்பைக் கொடுத்தபொழுது, அவ்விளைஞன் அக்காவி யத்தைப் பெரிதும் சுவைத்து மகிழ்ந்தானாம்.

பெற்றோர்களுக்கு இத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் ஏராளமாக வரும். பெற்றோர்கள் தம் பிள்ளைகளை நேசித்தாலும் நேசித்தவிட்டாலும், நிராகரித்தாலும் நிராகரிக்கா விட்டாலும் பிள்ளைகள் எங்கே நாமும் அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். பிள்ளைகளுக்குக் கிளைவேணும் அக்காரை காட்டாத, வேறுபாட்டை மாண்பான தம் குடித்து

விட்டு விடுதிரும்பும் தந்தையிடமிருந்தும் பிள்ளைகள் கற்றுக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். இத்தந்தை தன் பிள்ளைக்குக் குடிக்கக் கற்றுக்கொடுக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால், அந்தப்பிள்ளை அவரிடமிருந்து எதையோ கற்றுக்கொண்டு தானிருக்கின்றது.

இத்தகைய ‘கற்பித்தல்’ பள்ளியில் பாடம் கற்பிப்பதைப் போலல்ல; “கடவுள் எங்கே இருக்கிறார்” என்ற கேள்வியிலிருந்து, “சவுக்காரம் எப்படிச் செய்யப்படுகின்றது” என்பது வரை பிள்ளைகள் கேள்வி கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள். இரவில் பயணம் பண்ணும் பிள்ளையைப் பாருங்கள். எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு கேள்விகள் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கும். “தக்

பி. ஏ. சி. ஆனந்தராசா,
B. SC. DIP. IN. EDU.

திக் கம்பங்கள் ஏன் பின்னுக்குப் போகின்றன?” என்று கேட்கும் குழந்தைக்கு “சீ, சுமமா இரு” என்று சொன்னால், அதன் ஆவலை நாங்கள் கிள்ளி எறிகிறோமா இல்லையா? “வளர்ந்தவர்கள் எல்லாம் இப்படித்தான் சிடுசிடு என்று இருப்பார்கள் போலும்” என்று நினைப்பார்கள். இதன் விளைவாக உலகைப் பற்றியிருக்கும் இயற்கையான ஆவல் குறைவிடும். கையெழுத்துத் தக்க கணினிர் விட்டுத்தான் கல்விக்கற்பை விட்டேண்டும் என்ற கொள்கையை விட்டு, “கிளைபாட்டு” முறைகளைக் கையாண்டு கல்வியை ஒரு களிப்புள்ள செய்கையாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். “பிள்ளைகளுடைய அறிவு ஒடுங்கிய கழுத்தையுடைய போத்தலைப் போன்றது. சொட்டுச் சொட்டாகத்தான் அறிவை ஊற்றிவண்டும். அதிகம் ஊற்ற முயன்றால் கீழ்சிந்தி விடுகிறீர்கள்” என்கிறார் ஓர் உளதூல் வல்லுனர்.

பெற்றோர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு இத்தகைய கல்விபுட்பதலில் வளரவேண்டும் என்று கருதுகின்றார்கள், உளதூல் வல்லுனர்கள். சிலர் போதியளவு அன்பைக்கொட்டி வளர்த்தால் போதும் என்று கருதுகின்றனர். இது அறிவின்மை. அன்பிற்கு இடமுண்டு. ஆனால் அதோடு கட்டுப்பாட்டிற்கும் இடமுண்டு என்பதை மறந்து விடலாகாது. பல்திட்டுவதிலிருந்து, யணமசெலவளிப்பது எப்படி என்பதுவரை பிள்ளைகள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது பல. இவற்றையெல்லாம் பள்ளிக்கூடம் கற்றுக் கொடுக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது அறிவின்மை. வெறுமையும் கிலேயுமும் திறமையும் உள்ள பெற்றோர்கள் ஆசிரியராகவேண்டிய நிலை இங்குதான் உதயமாகின்றது. கத்தோலிக்க பெற்றோர்களுக்குரிய கடமை இங்குதான் ஆரம்பமாகின்றது ஏனெனில் கத்தோலிக்க கல்வியாளர்கள் சமயத்தையும், ஒழுக்கத்தையும் போதித்த காலமேயாய், யின்

சியிருக்கும் கல்வியாளர்களிலேயே அதைப் போதிக்கவேண்டிய வசதிகள் அருகிவரும் காலமாகையால், கத்தோலிக்க பெற்றோர்களுடைய பொறுப்பு அதிகரித்து விட்டது. பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கிடையில் தத்தம் உள்ளக்கிடக்கைகளைத் தாராளமாக வெளியிடப் போதிய சுதந்திரம் இருக்கவேண்டும். ஆனால் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளவேண்டிய எண்ணியம் கொடாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றைய இல்லங்களிலே பெற்றோர் பெரிய வர்களின் உள்ளம்தோக பிள்ளைகள் விண் வார்த்தைகளை வரம்பின்றி அள்ளியிசுவதைப் பார்க்கின்றோம். பிள்ளைகள் பெற்றோர்களை வெறுக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் வருவது இயல்பு. தவிர்க்கமுடியாதது. ஆனால் இந்த வெறுப்பை அவர்கள் எவ்வாறு சமாளிக்கின்றார்கள் என்பதில் தங்கியுள்ளது அவர்களுடைய எதிர்காலம். அவர்களுக்குண்டாகும் வெறுப்பை சினததை எப்படிச் சமாளிக்க வேண்டும், அதை எப்படிப் பண்போடு வெளிக்காட்ட வேண்டும் என்பதை அவர்கள் உணரக் காட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். இல்லங்களிலே உறுதியான ஒழுங்குமுறைகள் நிலைநாட்டப்பட வேண்டும். ஆனால் நீங்கள் வைக்கும் சட்டங்களுக்கு வரம்புகள் இருக்க வேண்டும். தான் எந்த அளவிற்குப் போவேண்டும் என்ற எல்லையை அறிந்த பிள்ளைக்கு வாழ்வது ஒரு சமையாவே இருக்கமுடியாது. எடுத்துக் காட்டாக, ஒரு குடும்பத்தில் நாலு பிள்ளைகள் இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அவர்கள் எல்லோரும் அடக்கமாக, அமைதியாக இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது அறிவின்மை. சண்டைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். நன்றாகப்பிடிக்கட்டும். ஆனால் அதற்கும் விதிகள் இடுங்கள். “உங்கள் சப்தம் அயலவரின் அமைதியைக் குலைக்கக்கூடாது. விட்டுப்பொருட்டீர் உடைக்கக் கூடாது” இவ்வாறு விதிகள் வைப்பதில் என்ன தவறு இருக்கின்றது? பெற்றோர்களுக்கும் உரிமைகள் இருக்கின்றன. இவை பாவிக்கப்படா விட்டால் நாளடைவில் செயலற்றுப் போய்விடும் என்கிறார் கில்பட் கைற்று என்ற அமெரிக்க உள்தூல் வல்லுனர் “கற்பிக்கும் கலை” என்ற தமது தூலில்.

இளைஞர் சமுதாயம் வழி தெரியாமல் தனிப்பதை நாம் எங்கும் காண்கிறோம். கிறிஸ்துவின் உறுதியான, உண்மையான வழி நமக்கு இருக்கின்றது. அதை எடுத்துச் சொல்ல கத்தோலிக்க பெற்றோர்களை விட வேறு யாருக்கு உரிமை இருக்கின்றது? அது மட்டுமல்ல, அவற்றை வாழ்த்து காட்டவும் அவர்களுக்குக் கடமை இருக்கின்றது.

பூட்டிய அறையில்.....

எம். ஜோர்ஜ் ராஜேந்திரன்,

புனித சவேரியார் கல்லூரி, துவரேசியா.

(சென்றவாரத் தொடர்ச்சி)

காலையில் வழக்கத்திற்கு மாறாக நோத்தோடு எழுந்தேன். காலிக்கடன்னை முடித்துவிட்டு, குருவானவர் எப்பொழுது எழுந்துவந்து அந்த வெள்ளை நிறத் தைவைத் திறந்துவிடுவார் என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தேன். அவர் வழக்கம்போல் ஐந்து மணிக்குமேலாம் எழுந்துவந்து அந்தத் தைவைத் திறந்துவிட்டு, மீண்டும் தமது அறைக்குப் போய்விட்டார். நான் அவரின் அறைக்குப் பக்கத்திலிருந்து ஓர் அலமாரியின் பின்னால் மறைந்து கொண்டேன். அவர் கோவிலுக்குப் போகவேண்டிய ஆயத்தத்தோடு அறையைப் பூட்டிக் கொண்டு வெளியே வரலாம். அவரின் பின்னால் யாரும் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன் ஒரு நொடிகளில்லை. அவரது கண்கள் சிவந்த, முகம் வாடிப்போய் இரவு நித்திரை இல்லாததைத் தெட்டத்தெளிவாகக் காட்டியது. நடக்கத் தன்னும் சத்தியநம்பரபாபேல் நடந்துவந்து, அருகில் இருந்த மேசையின்மேல் ஒரு திறப்பையும், தனது கைக்குட்டையை யும் வைத்துவிட்டு வேறொரு அறைக்குச் சென்றார். நான் மறைவிடத்திலிருந்து வெளியே வந்தேன். திறப்பை எடுத்து மெகவாகப் பிடுக்கி அறையின் பூட்டைத் திறந்தேன். திறந்ததும், திறப்பை எடுத்து பழைய இடத்திலேயே வைத்துவிட்டு மீண்டும் மறைவிடத்துக்குச் சென்று மறைந்து நின்று கவனித்தேன். குருவானவர் ஒருபுத்தகத்தோடு வெளியேவந்து திறப்பை மீட்டும் எடுத்துக்கொண்டு கோவிலுக்குச் சென்றார். அவரின் கைக்குட்டை மேசையின்மேலேயே கிடந்தது. அவர் செல்லும் பொழுது தைவைத் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை.

நான் வெளியேவந்து பூட்டை எடுத்துவிட்டு அந்தப் பிடுக்கை அறையின் தைவைத் திறந்தேன். அறையினுள் நுழைந்ததும், என் உடலில் ஒருவித நடுக்கமும், எங்கோ நுழைபக்கூடாது இடத்தில் நுழைந்துவிட்டேன் என்ற உணர்ச்சியும் ஏற்பட்டது. வெளியே மேசையின்மேல் இருந்தும் கைக்குட்டையை எடுக்கக் குருவானவர் வந்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று நினைத்ததும் குளிரான அந்த நேரத்திலேயே என் உடல் வெயர்க்கத் தொடங்கியது.

கண்களைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டு அவசர அவசரமாக அந்த அறையை ஆராயத்தொடங்கினேன். கண்கள் முதலில் நோட்டயிட்டது அந்த அறையிலிருந்து கட்டிலைத்தான். கட்டில் விரிப்பில் செக்கச் செவேரென்று இரத்தத்தினிகள் காய்த்தபோய் இருந்தது. இதைக் கண்டதும் என் குயில்கூர் அந்த அறையை ஏறப் பட்டது. அந்த அறையிலேயே பின்னால் திரும்பினேன். யேசு காதர் பூங்காவனத்தில் இரத்த வெயரையை வெயர்த்த படம் ஒன்று இடப்பட்டது. அந்தப் படத்தின் கீழே ஒரு மேசை இருந்தது. அந்த மேசையின்

மேலே இருந்த பொருளைக் கண்டதும் என்மூச்சே நின்று விடும்போல் இருந்தது. என் கண்கள் பயத்தால் அப்படியே நிலைகுத்திப்போய் நின்றன. இமைகள் இமைக்க மறந்தன.

அந்த மேசையின்மேல் இரத்தத்தில் துவைந்துபோய் இருந்த ஒரு கை இருந்தது. அந்தக் கையைச் சுமார் ஐந்தடிநீள மீறும்படி அந்தக் கையைச் சுமார் ஐந்தடிநீள மீறும்படி கொக்கிகளைப் போன்ற கூரிய முனைகளை யுடைய ஏழு கொக்கிகள் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்தக் கொக்கிகளிலும் இரத்தம் காய்த்த உறைத்துபோய் இருந்தது. இதையெல்லாம் பார்க்க என் குயில்கூர் குயில்கூர் பாவம் பயமாவுமே இருந்தது. அதே நேரத்தில் வெளியே வாசல்கதவு திறக்கும் சத்தமும், அதைத்தொடர்ந்து குருவானவரின் காலடியோசையும் கேட்டது. இப்பொழுது என் இதயம் துடிக்கும்சப்தம் என் காதகளுக்கே கேட்டது. இலேசாகத் தலை சுற்றுவது போலவும் இருந்தது.

அடுத்தநிமிடம் கதவை மூடிக்கொண்டு மீண்டும் அந்த மறைவிடத்தை நோக்கி ஓடினேன். என்க்குமுன்னே குருவானவர் வந்துகொண்டிருந்தார். சிலசமயம் என்னைக் கண்டிருப்பாரோ என்று நினைத்த பொழுது என் உடலில் மின்சாரம் பாய்த்ததுபோல இருந்தது. வந்தவர் மேசையின் மேல் இருந்த நடுக்கக் குட்டையை எடுத்துக்கொண்டு திரும்பினார். திரும்பியவரின் முகத்தில் வியப்புக்குறி தோன்றியது. அவரின் பார்வை கதவில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த பூட்டின்மேல் இருந்தது. நான் அவசரத்தில் ஓடிவந்ததால் பூட்டைப் பூட்டிவிட்டு வருவதற்கு மறந்திருந்தேன். என்ன நடக்கப் போகிறதோ என்று யோசித்துக் கொண்டேன். குருவானவர் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தார். பூட்டை அழகாகப் பூட்டிவிட்டு வெளியே சென்றார். அந்த சொற்பநேரத்தில் நான் அடைந்த அனுபவம் வேறுபாருக்கும் ஏற்பட்டிருக்காது, ஏற்படவும் கூடாது என்று வேண்டிக்கொண்டு வெளியே வந்தேன்.

பூட்டிய அந்த அறையில் ஏதோ மர்மம் இருக்கவேண்டுமென்று நான் நினைத்தது சரியாக இருந்தது. பிடுக்கை விரிப்பிலும், அந்தப் பயங்கரகையை யிலும் இரத்தம் எப்படி வந்தது? நேற்றிரவு ஒரு பெண்ணின் அணுக்கல்போல் அந்த அறையில் கேட்டதே? என்ன நடந்தது? இப்படிப் பல கேள்விகள் என் உள்ளத்தில் எழுந்தன. இதையெல்லாம் நினைத்துப் பார்த்தபொழுது என்னால் ஓரேயொரு முடிவுக்குத்தான் வரமுடிந்தது. நேற்றிரவு குருவானவர் அறையில் ஏதோ பலாத்காரச் செயலொன்று நடந்திருக்கிறதென்று.

இதுவரை அவர் என்மீட்டில் கொண்டிருந்த பரிவும், அன்பும், காட்டிய பேருதவி யாவையும் மறந்து,

டம் கொண்டுள்ள மதிப்பும் கண்ணியமும்மரியாதையாவும் படிப்படியாய்க் குறைந்து மாறாக, அவர்மேல் வெறுப்பும் அருவருப்பும் ஏற்பட்டு என் உள்ளத்தில் ஏதேதோ பொல்லாத தீர்மானங்கள் எல்லாம் அலையலையாய் உருவாகிக் கொண்டிருந்தன.

பூசைக்கும் நேரமாகிக்

கொண்டிருந்தது. இன்று பூசைக்குப் போவோமா என்று கூட நினைத்தேன். ஏனெனில் இப்படியான ஒரு குருவானவரின் காதால் ஒப்புக்கொடுக்கும் பூசையை நான் ஏன் காண வேண்டும் என்ற ஒரு கேள்வி என் உள்ளத்தில் எழுந்திருந்தது. மற்ரொருவகையில் யோசித்தேன்—அதாவது, பூசைப்

பலியில் பலிப்பொருளாகவும், நம் ஆன்ம உணவாகவும், பலி செலுத்தும் குருவாகவும் இருப்பது யேசுக்கிறிஸ்தானே. அதனால் நாம் போவதால் எவ்வித தவறும் இல்லை என்று நினைத்து மனதைச் சமரசப்படுத்திக்கொண்டு பூசைக்குப் போனேன்.

(வளரும்)

உத்தரிப்பு ஸ்தலம்

“உத்தரிப்பு ஸ்தலம் என்பது அக்கினியால் நிறைந்த வேதனை ஸ்தலம். அரபு பாவங்களோடு மரித்தவர்களின் ஆத்தமங்கள் சுத்திகரிக்கப்படும் இடம். அதாவது பொன் நெருப்பில் புடமிடப்படுவதுபோல் இந்த ஆத்தமங்களும் தங்கள் பாவக் கறைகளைப்போக்கிச் சுத்திக்கூடும் இடம். தங்கள் பாவக் கடைகளை கடைசிச் சல்லி வரையும் உத்தரித்துத் தீர்க்கும் இடம். சுருங்கச் சொல்லுமிடத்து, தங்கள் பாவங்கள்க்கார முற்றுமுழுதும் இந்த அக்கினிச் சுவாஸியில் கிடந்து உத்தரிக்கும் இடம். இந்த அகோ ஸ்தலத்தில் கிடந்து வேதனைப்பட்டுப் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட பின்பே, இந்த ஆத்தமங்கள் மோட்சகார சேருவார்கள். அப்படியானால், இவர்களுடைய உத்தரிப்பின் கால எலகை என்ன? அதைச் சொல்ல முடியாது. அவரவர் கட்டிக்கொண்ட அற்பபாவங்களின் தன்மைக்கேற்றவாறு, அது ஒரு மணித்தியாலமாயிருக்கலாம், ஒரு நாள் அயிரும்

ருக்கலாம், ஒரு கிழமை அயிரும், ஒரு மாதமாயிருக்கலாம், ஒரு வருஷமாயிருக்கலாம், பல வருஷங்களாயிருக்கலாம், ஒரு வேளை உலக முடிவுமட்டுமாயிருக்கலாம். இது அவரவர் பாவத்தின் கனத்தைக் கொண்டதாகும். இவ்வுலகில் நாம் புரியும் குற்றங்களுக்கேற்ற முறையில் மாணத்தண்டனையோ, ஆயுள் தண்டனையோ, பலவகையான கால எல்லையைக் கொண்ட

சி. எஸ். நாயகம், பத்தாவத்தை, இளவாலை.

மறியல் தண்டனையோ இருப்பதற்கு, நமது ஆத்தம விஷயத்திலும் சாவானபாவத்தோடு மரித்தவர்களுக்கு என் றும்மீளா நித்தியநாகத் தண்டனையோ, அரபு பாவத்தோடு மரித்தவர்களுக்கு அவரவர் பாவத்துக்குத்தக்க அநித்திய தண்டனையாக உத்தரிப்பு ஸ்தலம் என்னும் சிறைச்சுவாஸியில் பல விதகால எலகைக்குட்பட்ட மறியல் தண்டனையும் இருக்க

கும். இந்த இருவித “நாக்ய” “உத்தரிப்பு ஸ்தலம்” என்னும் சிறைச்சுவாஸியில் கிடந்து பூழுக்கள்போல் துடித்துப் பதைத்த இந்த அக்கினிச் சுவாஸியில் வேதனைப்படும் ஆத்தமர்களுக்கு ஒரு நாள் ஆயிரம் வருஷம் போலவும், மோட்சத்தை அனுபவிக்கும் ஆத்தமர்களுக்கோ ஆயிரம் வருஷம் ஒரு நாள் போலவும் இருக்குமென்று சொல்லுமிடத்து, இந்த நாக்ய-உத்தரிப்பு ஸ்தலத்தில்கிடந்து வேதனைப்படும் ஆத்தமர்களின் கதி என்னாகும் என்பதை நினைக்கும்போது நாம் எவ்வளவு அச்ச நடுக்கத்தோடு நம் ஆத்தம காரியத்தை-நம் இரட்சணிய அலுவலைக் கவனிக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். இதில் “உத்தரிப்பு ஸ்தல”த்தில் வேதனைப்படும் ஆத்தமர்களுக்கிருக்கும் ஒரேயொரு ஆயுதம் என்ன வெனில், தங்கள் உத்தரிப்புக்கடனில் வியபின் மோட்சம் என்னும் நம்பிக்கையே ஆனால், எகவாசிகளுக்கு அப்படியன்று. அவர்கள் நித்தியம் நித்தியமாய் ஊறியுள்ள காலமாக அந்த அகோமான அக்கினிச் சுவாஸியில் கிரிப்பாக்கியராய்க் கிடந்து வேதனைப்படுவார்கள். எனவே, நாம் இந்த நாக்யாசிகளுக்கு ஞானவகையில் எவ்வித உக்கிரியத்திலும் பிரயோசனமில்லை. எவ் உதவியும் அவர்களைப் போய்ச் சோது. ஆனால், உத்தரிப்பு ஸ்தலத்து ஆத்தமர்கள் விஷயத்தில் அப்படியன்று. அவர்களுக்கு எம் உதவி அகத்தியம் வேண்டும்.

கண்டோம் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசியாரின் தபாற் தலையை!

ஜோர்மன் நாட்டில் வெளியிட்ட நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசியாரின் தபாற் தலை கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி அரசாங்க மாடியில் வசிக்கும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசியாரின் உறவினரான திரு. போலினஸ் தம்பி முத்து அவர்களிடம் இருக்கின்றது. ஓரளவு சிதைந்த நிலையில் காணப்படும் இத்தபாற் தலையைப் பண்டிதர் க. யோ. ஆசிராதன் அவர்களும், நானும் சென்று கண்டோம். அதில்,

P. Gnanaprakasas, 10 Einacim, Hindu Missionar, D. Oblaten, D. U. J. P.

என்னும் எழுத்துக்கள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. சில எழுத்துக்கள் அழிந்துள்ளன. சுவாமிகளின் உருவம் அழகாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

சுவாமி அவர்களைப்பற்றி விரிவான நூலொன்றை இலங்கைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் கலாநிதி பூலோசிங்கம் அவர்கள் விசுவாஸில் வெளியிட உள்ளார் என்பதையும் அறிய முடிந்தது.

இலங்கை அரசாங்கம் சுவாமிகளின் உருவம் பொறித்த தபாற் தலையினை விசுவாஸில் வெளியிட வேண்டுமென வற்புறுத்துவது கிறிஸ்தவர்களின் முக்கிய கடமையாகும் என்பதைப் பலர் இன்றுவரை உணராமல் இருப்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

ஆகவே, அன்பர்களே! தூங்கியதபோதும், துடித்தெழுங்கள். துணிந்து செயற்படுங்கள். அடுத்தவருடம் சுவாமிகள் மறைந்த 25-வது வருடமாகும். எனவே, இப்பொழுதுமுதலே அரசாங்கத்தையும், தபாற்-தந்திப் போக்குவரத்து மந்திரியையும் தட்டிக்கேட்கத் தயங்காதீர்.

“தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்”

இல்லாவிடில், நாமமது கிறிஸ்தவராய் வாழ்ந்திடெதல் கன்றே சொல்லீர்! —புலவர் ஏ. டபிள்யூ. ஏ.

மனிதன் தான் செய்கின்ற மறத்தாலும், உத்தரிக்கிற ஆத்தமங்கள் அப்படியன்றி அவர்கள் தங்களுக்கு உதவிபுரித்தோரை என்றும் மறவாமல் மோட்சம் போய்ச்சேர்ந்தபின் தேவசந்திதானத்தில் எங்கட்காக அதாவது தங்களுக்கு உதவி புரிந்தவர்க்காக எப்போதும் மறக்காமல் ஆண்டவரிடம் இரத்த மன்றடி உதவிபுரிவார்கள். எனவே, எங்களாலான மட்டும் இந்த ஆத்தமர்களுக்கு இயன்ற உதவிகளைப் புரிந்தவருவோமாக! கிசேஷமாக எம குடும்பத்தாருக்காகவும், எம் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மற்றும் இன்பத்தக்களுக்காகவும் உருக்கமாக வேண்டியருவோமாக! எம்மில் எத்தனையோ பேர் தங்கள் தங்கள் குடும்பத்தில், தங்கள் எண்ணுக்கும் கண்ணுண, உயிருக்குயிரான தன்

(தொடர்ச்சி 4-ம் பக்கம்)

இளைஞர் உலகு

அன்புச் சோதரே!

மனித சமுதாயத்தில் பெருமையும் பொறுப்பும் வாய்ந்த சமுதாயம் இளைஞர் சமுதாயமே. அனைத்துலகம் ஒப்புக் கொண்ட உண்மையிதே புதுமையையும் புரட்சியையும் விரும்புவார்கள் இளைஞர்கள். இதனை நாளேடுகள் நன்கு நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்தப் புதுமையும் புரட்சியும் தியவழிக்கு மாறுமானால் அதனால் ஏற்படும் விபரீதங்களை எடுத்துக் கூறமுடியாது. நன்மையான வழிக்கு மாறுமானால் உலகம் அடையும் நன்மையோ அதிகம்.

இவற்றை உணர்ந்து இளைஞர் சமுதாயம் வாழமானால் நாமும் நலன் பெறுவதோடு நம் நாடும் நலன் பெறும். எனவே சேவையே எமது இலட்சியமாகக் கொள்ளுவோம்;

சோதரன்.

அறிவு யுகத்திலும் அறியாமையா?

அறிவுயுகமென்று கூறப்படும், இந்நூற்றாண்டிலும் நம் மக்களின் பலர் அறியாமையே இருக்கின்றார்கள். இதன் காரணமாகக் கண்மூடித்தனமான மண்மூடிப்போக வேண்டிய கொள்கைகளை—கோட்பாடுகளை உண்மையென நம்பி அதற்கு உரமிடுகின்றார்கள். அவற்றுள் திண்டாமை யுமொன்று. "பிறப்புக்கு மெல்லா உயிர்க்கும்" என்று வள்ளுவரும், "சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை" என்று ஞானையாரும், "சாதிகளில்லையடி பரப்பா" என்று பாரதியாரும் கூறிப் போந்தனர். வள்ளுவருக்கும், ஞானையாருக்கும், வரகவிபாரதியாருக்கும் விழாவெடுத்து நாம் பேசும் நாம் பழுதின்றி அவர்கள் சொன்ன கொள்கைகளைத் தழுவிக்கொண்டேயிருக்கிறோம். இதனால் என்ன பயன்? எனவே இத்தகைய பெரியார்களுக்கு விழாவெடுப்பதிலும் பார்க்க கத்திண்டாமை போன்ற சாபத்திட்டை நீக்கப்பாடுபடுவதே நாம் அவர்களுக்குச் செய்யும் கைம்மாறு.

எம் உடன் பிறவாச்சகோ தரர்களில் ஒரு பகுதியின

ரை ஆண்டவன் இருக்கும் ஆலயங்களுக்குள் புகாதீர்கள் என்றும், நாம் தோண்டிய கிணறு, குளங்களில் நீர் மொள்ளாதீர்கள் என்றும், நாம் தடைபோடுவோமே யானால் நாம் பகுத்தறிவுள்ளவர்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? அதனைக் கண்டு ஆண்டவன்தான் பொறுப்பாரா? இத்தகைய தியகொள்கைகளை அழிக்கக் கார்த்தியடிகள் அகிம்சா வழியைப் பின்பற்றினார். மக்களின் மனமாற்றத்தின் மூலமே இதற்கு நிரந்தரப் பரிகாரத்தைத் தேடலாமென்பது கார்த்தியடிகளின் கருத்தாகும். பலாத்காரத்தின் மூலம் இப்பிரச்சனையை தீர்க்க முயல்வது "குளிக்கப் போய்ச் சேறு பூசிய" கதையாக முடியும். ஆகையால் நாமும் அகிம்சா வழியில் மக்களைச் சிந்திக்கச் செய்து அவர்கள் மனம் மாறி "நாம் இதுவரை தவறான வழியில் வாழ்ந்தோம்" என்பதை உணர்ச்செய்ய வேண்டும். இத்தகைய பரிகாரத்தின் மூலமே திண்டாமைக்கு நிரந்தரமான சாவுமணி அடிக்க முடியும்— இளைஞரே இதில் உங்கள் பங்கு? "இராசேழியன்"

"என் இளமையின் மகிழ்ச்சி

யேசு ஒருவரே"

இளமை என்றதும் எத்தனை எண்ண அலைகள் தோன்றி மறைகின்றன. இளமை ஆற்றல் மிக்கது, ஆர்வம் கொண்டது, விரம் பூண்டது, தியாகம் செறிந்தது, துணிவு நிறைந்தது. இப்படியே நாம் அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். ஆனால், இப்படியான இளமைப்பருவத்திலே இறைவன் பக்கம் மட்டும் நமது உள்ளம் ஈர்க்கப்பட்டுவிட்டால் நமது இன்பம் பொங்கும் கடலாக மாறிவிடும் என இளம் புனிதர்களின் உள்ளங்கள் சான்று பகர் கின்றன.

புனித பங்கிராஸ் கிறிஸ்தவன் எனக்குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுக் கொலைக்களத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அங்கு அரசன் பலவித வா தனைகளையும் காட்டி அவரைப் பயமுறுத்திக் கிறிஸ்துவைக் கைவிடும் படி எச்சரிக்கை காட்டினான். சிறுவன் தயங்கவில்லை. "என் இளமையின் மகிழ்ச்சி இயேசு ஒருவரே" எனக்கூறி கொலைகாரர்களுக்குத் தன் உயிரை அர்ப்பணஞ் செய்தார். ஆம்: "எம் இளமையின் மகிழ்ச்சியும் யேசு" ஒருவராக இருப்பாராக. நமது இளமையின் மகிழ்வை உலகம் மாசுபடுத்தா திருப்பதாக;

செல்வி. தே. பற்றிமா உடுவில்.

விவாத மேடை

பெற்றோரின் விருப்பத்தின்படி செய்யும் திருமணம் நன்மையானதா? தீமையானதா?

இக்கருத்து மோதலில் நன்மை என்று கருதுபவர்கள் அதற்கான கருத்துகளையும் தீமை என்று கருதுபவர்கள் அதற்கான கருத்துகளையும் மிகவும் சுருக்கமாகவும்

புதிய குரவருக்கு வரவேற்பு

மயிலிட்டி உப-தபாலகத்தைச் சேர்ந்த திரு. டி. அனரணி தம்பதிகளின் சிரோஷ்ட புதல்வன் அருட்திரு வில்பிரட்ட தேவதாசன் அண்மையில் குருத்துவாபிஷேகத்தின் பின்பு தமது சொந்த ஊராகிய மயிலிட்டிக்கு வருகைத் தர்போது அவருக்கு அமோக வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டதுடன், அயலூராகிய ஊரணியிலும் சிறப்பான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது.

மயிலிட்டியில்: சென்ற 23-ந்தேதி காலை பலாவிச் சந்தியிலிருந்து ஊர்வலமாக மயிலிட்டி காணிக்கைமாதா கோவிலுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு கூட்டுப்பலிப் பூசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டது. பலிப்பூசையில் வண. செல்வரட்சணம் அடிகளார் நிகழ்த்திய சொற்பெருக்கு யாவரையும் கவரக்கூடியதாய் அமைந்தது. கூட்டுப்பலிப்பூசை முடிந்ததும், பங்குக்குரவர் வண. வி. ஆர். தாட்சியஸ், ஓ. எம். ஐ. அடிகள் தலைமையில் வண. மதுரநாயகம் அடிகளார் சிறப்புரை வழங்கினார். பின்பு பரிசில்களும், வாழ்த்துப் பத்திரமும் புதியகுரவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இவ்வைபவத்திற்கு அநேக குருமார் கன்னியர் பங்குபற்றினர். புதிய குரவரின் நன்றி யுரையை யடுத்து அவர்களது இல்லத்தில் விருந்துபசாத்துடன் விழா முடிவெய்தியது.

ஊரணியில்: புதிய குரவரின் தந்தையின் சொந்த ஊராகிய ஊரணிப்பங்கு மறு நாள் 24-ந்தேதிமாலை விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது. புனித அந்தோனியார் ஆலயத்தில் பலிப்பூசை முடிந்ததும், பங்குக் குரவர் வண. எல். துரைசிங்கம், ஓ. எம். ஐ. அடிகள் தலைமையில் வரவேற்பு உபசாரம் வாசித்து அளிக்கப்பட்டதுடன், அநேக பரிசில்களும் வழங்கப்பட்டது. ஈற்றில் புதியகுரவர் தமது நன்றி யுரையில் தமக்கும், ஊரணிக்கூடம், விழா விற்கும் உள்ள தொடர்பைத் தெளிவாக எடுத்துரைத்ததுடன், தம்மைப் பின்தொடர்ந்து பல குருப்பிரசாதிகள் தோன்ற வேண்டுமென இறைவனை வேண்டுகிறேன் எனக் கூறி முடித்தார். இதை யடுத்து புதிய குரவருக்கும், அவரது பெற்றோருக்கும் அப்பகுதி மக்கள் குழுத் தலைவர் திரு. ம. மரியாம்பிள்ளை அவர்களின் இல்லத்தில் இராப்போசனை விருந்தளிக்கப்பட்டது.

ஆர். எல். சேஷியர்

விளக்கமாகவும் எழுதி இருவாரங்களுக்குள் அனுப்பி வைக்கவும். தாளின் ஒரு பக்கத்திலும் மட்டும் எழுதவும்.

இளைஞர் உலகு' காவலன் அலுவலகம், ஆயர் இல்லம், யாழ்ப்பாணம்.

இப்பத்திரிகை யாழ்ப்பாணம், 5-ம் குறுக்குத்தெருவில் 20 ஆம் இலக்கத்தில் வதியும் திரு. நீக்கிலஸ் ஜேம்ஸ் அவர்களால் உரிமையாளருக்காக அர்ச். சூசைமாமுனிவர் அச்சகத்தில் 1972-ம் ஆண்டு கார் திகை மாதம் 11-ந்தேதி சனிக்கிழமை அச்சிடப்பெற்று வெளியிடப்பட்டது; தந்தி: "கதலிக் பிறஸ்" யாழ்ப்பாணம், தொலைபேசி: 300. தா.அ.தம்: 1876;

யாழ். மறைமாவட்ட மறைக் கல்வித் தோவு

நாள்: 22-11-72

நேரம்: காலை 9 மணி

60 ஆண்டு வயிர யூபிவி

ஊர்காவற்றுறை மேற்கைச் சேர்ந்த திரு. பேதருப்பிள்ளை குருசமுத்த அவர்களும், பாரியாரும் திருமணம் செய்து அறுபது ஆண்டுகள் நிறைவாகிய வயிரயூபிவி விழாவைக் கடந்த 11-10-72 புதன்கிழமை கண்டி களித்தனர்.

அன்று பி. ப. 5 மணிக்கு சந்தியோசுமையோர் ஆலயத்தில் மகாவர் ஆயர் எல். ஆர். அனரணி அவர்களால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீவ்விய பூசைப்பலியில் யூபிலிநாயகரும், பாரியாரும் பங்குபற்றி இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தினர்.

பூசைப்பலி முடிந்ததும் ஆலய முன்றலில் யூபிலிநாயகரும், பாரியாரும் உறவினர்களால் மாலைகள் அணிவிக்கப்பெற்று அவர்களது பத்திரன் ஓய்வு பெற்ற பொலிஸ் அதிகாரி திரு. கே. செபமலை அவர்களது இவ்வயத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அங்கு நடைபெற்ற விருந்தில் உறவினர்களும், நண்பர்களும் கலந்துகொண்டனர். திரு. பேதருப்பிள்ளை குருசமுத்த அவர்கள் ஊர்காவற்றுறை மேற்கு சந்தியோசுமையோர் ஆலயத்தில் பல்லாண்டுகள் கோவிலி பணியாளராய் (சங்கிரிஸ்தாம்) பணியாற்றியவர் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

உத்தரிப்பு...

[3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

தையையோ, தாயையோ, சகோதரையோ, கணவனையோ, மனைவியையோ, பிள்ளைகளையோ, மருமக்களையோ, பேரப்பிள்ளைகளையோ, பேரன் பேத்திமாரையோ, பெரிய தகப்பன், சிறிய தகப்பன், பெரிய தாய், சிறிய தாய், மாமன், மாமி போன்ற இவர்களுையோ இழந்தபோகாத குடும்பம் ஒன்று மேயில்லை என்னலாம். இவர்கள் எல்லோரும் அந்த அகோர அக்கினிச் சுவாலைவில் கிடந்து எங்களை அதாவது, தமதவர்களை நோக்கி இரு கரங்களையும் உயர்த்தி எங்கள் உதவியை வேண்டி ஓலமிடுகிறார்கள். இதை நாம் கண்டும் காணாதவர்போலவும், கேட்கும் கோர்தவர் போலவும், கவனிக்காமல் கண்மூடித்தனமாய் நடக்கலாமா? இது நீதியா-தருமா? தேவனுக்கேற்றுமா? எனவே, நாம் என்னிலும் பார்க்க, விசேஷமாய்த்திருச்சபையால் நியமிக்கப்பட்ட இந்த உத்தரீக்கிற ஸ்தலத்து ஆத்தமாக்களின் மாதத்தில், பொதுவாக இந்த ஆத்தமங்களுக்கும், விசேஷமாய் நாம் இழந்துபோன நம் குடும்பத்தாரின் ஆத்தமங்களுக்காகவும் நம் செபவேண்டி தல்களைப்

கிறிஸ்தவ சபைகளின் ஜக்கிய இலட்சியம் யாது?

சென்றமாதம் வத்திக்கான் ஒற்றுமைக் காரியாலய அதிபர் கருதினால் விலடபிரான்ட் அடிகளார் ஆங்கில நாட்டுக்கு விஜயம் செய்து, அங்கினிக்கன்சபை அதிபர் டக்டர் ரூம்சே அடிகளாருடன் அவரது வாசஸ்தலமாகிய லம்பெத் மாளிகையில் உடன்வதிந்து வந்த மூன்று தினங்களில் கிறிஸ்தவசபை ஒற்றுமைக்கு அங்கு நடத்திய ஆலோசனைகளாலும், காட்டப்பட்ட பாஸ்பா நன்மதிப்பினாலும், பெரும் முன்னேற்றத்தைப் பெற்றுச் சென்றிருக்கின்றார் என்று கூறப்படுகிறது. லம்பெத் மாளிகையில் அவர் ஆற்றிய ஒரு விசேஷ சொற்பொழிவில் எதிர்பார்க்கப்படும் கிறிஸ்தவ சபைகளின் ஜக்கிய இலட்சியத்தை அவர் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். ஜக்கியம் ஏற்படுவதற்கு இருசபைகளும் ஒருபடக் கலத்தல் அவசியமல்ல என்பதை அவர் யாவரும் அறியத்தக்கதாக விளக்கிச் சென்றதே அவரது ஆங்கில நாட்டின் விஜயத்தினால் ஏற்பட்ட பல நன்மைகளுட் பெரியது என்று ரூம்சே அடிகளாரே பாராட்டுகின்றார்.

கத்தோலிக்க

வானூலி நிகழ்ச்சிகள்

கத். நற்சிந்தனை 5ந்ம். கார்த்திகை— 11, 12, 13 நேரம்: காலை 6-10 சங். சகோதரி றூத், F. M. M.

பூண்டலோயா:

* * * சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள் 15ந்ம். கார்த்திகை— 15 நேரம்: மாலை 6-15 திரு. ஏ. பர்ணாந்து * * * மன்னிப்பு:

சென்ற ஞாயிறு (5-11-72) தாம் நேயர்களுக்கு அறிவித்தது போல நிகழ்ச்சியை ஒளி பரப்ப முடியவில்லை. இத்தவறுக்கு மனம் வருந்துகிறோம், மன்னிக்க வேண்டுகிறோம். நன்றி.—செல்வம், ச. ம. தி.

பன்மடங்காக அதிகரித்து, நம்செபதபாணதர்மங்களினாலும், பூசை புண்ணியங்களினாலும் மற்றும் ஞானமுயற்சிகளாலும், நற்கிரிகைகளாலும், நம்மாலானமட்டும் இவர்களுக்கு உதவி புரிய வருந்துவோமாக! இவர்கள் பாகதியடைத்தபின் பன்மடங்கு நன்றிக்கடமையுடன் ஆண்டவருடைய சமூகத்தில் இடைவருது எனக்கட்காக—எங்கட்கு என்றும் வேண்டிய இக்பா நன்மைகளுக்காக இரந்துமன்றடி உதவிபுரிவார்கள் என்பது தின்னம். சுபம்!